

Szerkesztővel értekezni lehet mindennap 11 és 12 óra között. — A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény Margitai József szerkesztő nevére küldendő.

## Kiadóhivatal:

Fischer Fülöp könyvkereskedése. Ide küldendők az előfizetési díjak nyitlerek és hirdetések.

Hirdetések jutányosan számítlanak.

## MURAKÖZ

MAGYAR ÉS HORVÁT NYELVEN MEGJELENŐ TÁRSADALMI, ISMERETTERJESZŐ ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP.  
Megjelenik hetenként egyszer: vasárnap.

A „Muraközi tisztai önszolgálati szövetkezet”, a „Csáktornyai takarékpénztár”, a „Muraközi takarékpénztár” sat. hivatalos közlönye.

## Előfizetési árak:

Egész évre . . . . . 4 frt  
Fél évre . . . . . 2 frt  
Negyed évre . . . . . 1 frt  
Egyes szám 10 kr.

## Hirdetések még elfogadtnak:

Budapest: Goldberger A. V. és Ekestein B. hird. irod. Bécsben: Schalek H., Dukas M., Oppelik A., Daube G. L. és társaság és Hornál.  
Brünnben: Stern M.

Nyitlér: peltisora 10 kr.

1894.

A homokóra felső kupjából csak egy porszem hullt alá az alsóba és milyen fontos ez az egy porszem a mi gyorsan élő, sietősen agonizáló időnkben! Ha fenvirrasztottuk a zsembe, de gondfelelt mulatozással előtt Szylvesztert, mikor az óra tizenkettő felé mutatott, egy gondolatvillanással áttekintettük a bilanzot. Kétség és remény! Csak a vesék vizsgálója tudná, hogy a mindig éber ellenőrző, a lelkiismeret milyen hangúttal engedett a verejtékes, avagy mosolygó új esztendőbe.

De hát helyesen mondja Aristoteles, hogy „a remény az élő álma”. S mivé is lenne az ember remény nélkül? Élünk, tehát remélünk. És e reménynek hangulata kerget ma mindnyájunkat abba a konvencionális bókba, mely szinte untatni fog ma bennünket. mikor hol igaz szívből, hol zsebünkre appellálva, hangzik fel az újévű kívánat Mosolyogva néz ma mindenki az ifju felé, mert olyannyira igaz Jósika Miklós mondása, hogy a remény, legyen az a leg-hetetlenebb s legcsodásabb, azon arányban növekszik, melyben a szenvedés sulya a kétségbeesést látszik megközelíteni.

Nem is való ma az általános hangulat szerint a pesszimistikus hang. Aki teheti, engedje át lelkét tartalék nélkül a reménynek. A polgári társadalomnak ma van az ő

igaz normanapja, melyen a remény nagy lánggal lobog. Az ember humauns vágya szinte óhajta áhítozik azért, hogy minél kevesebb legyen a remény és minél több a betelt vágy, polgári megelégedés. Szinte óhajta lesi, hogy a mai sivár helyzet gyors átalakulással változzék át azzá, a mit most sajnosan nélkülözünk belőle: legyen ideálissá újra ez a kor.

Mennyi fölfakadt vágy és mennyi szép remény! Mi teljesedik belőle, mihez visz közelebb a biztatva fölvirradt új esztendő? — senkisémet tudja; de remélünk, mert az dealismus uralma visszatér a külső világba. A belsőben úgy is háborítlan, örökkön-örök uralma.

És mintha nem csak a fátalizmusra lennének fektetve reményeink. Magyarországon a közszellem emelkedőben van. A magunk pátriájának megoldásra váró kérdései tekintetében is bizva-bizunk, hogy azt je lentékenyen előbb viszi ez az ifju esztendő. Remény és ígéret napja van ma. Reményeinket kifejeztük e sorokban, végül a magunk részéről is tetelünk egy ígéretet, hogy az új évben is rendületlenül fogunk küzdeni azoknak az eszméknek érdekében, melyek munkába indítottak. Vajha ennek az évnek csak egy sikereiről lehetne beszélni!

Tudnivalók  
a meteorologia köréből.

(Folyt.)

8. 1891-ben a légnymás maximuma 763, minimuma 7342 volt. Az évi hőmérséklet maximuma július hó 1 én észleltetett 33.8°-kal, minimuma pedig január 23-án — 20°-kal. Január havi csapadék 13 napi esőzés következtében 200.80 mm volt. Február hóban a csapadék 4.60 mm s 2 napon volt havazás. Márczius hóban a csapadék 90 mm, 8 napon fordult elő esőzés, 2 havazás és 2 napi havaseső volt. Ápril hóban 134.05 mm csapadék volt, s 19 napon esőzött, 1 napon havazott. Május hóban 98 mm volt a csapadék 15 napon észlelt esőzés mellett. — Junius hóban 37.30 mm volt a csapadék s 12 napon esőzött. A július havi csapadék 143.25 mm volt s a hónap 12 napján jelentkezett esőzés 2 napon pedig jég-eső volt. Augusztusban a csapadék 109.55 mm volt s 10 napon esőzött. Szeptember hóban 55 mm csapadék volt s 5 napon esőzött. Október havi csapadék 16 mm volt 5 napi esőzés és 1 napi havazás mellett. November havi csapadék 37.30 mm volt és 11 napon esőzés, 2 napon havazás s 1 napon havaseső fordult elő.

## A „Muraközi” társasága

## Úti vázlatok Bulgáriából.

I.

Annyszer fogtam már tollat a kezembe, hogy a mult szünidőben Bulgáriába teit 2 ik utamról is egyet mást kiírjak: de mindannyiszor abbahagytam munkámat! Fáj a szívem, hogy most is ott nem lehetek a Feketetenger partján vagy a Bükán havasain, a rózsák hazájában, hol boldognak éreztem magamat! még jobban táj, ha ezen életem nyelmeit újból elgondolom, leírom: mindamellett élveztem a kedves olvasót a Balkán félsziget legétreva'óbb ifju államába, hogy egyrészt azt a keveset, mit a csak néhánytól járt uton tapasztaltam, közölhessem, másrészt meg úgy is sokkal könnyebb lesz engem a fáradságos és életveszélyes utakon elkísérni — térképen, fűtött szobában, mint azokat valósággal megtenni.

Dr. Kovács János szeretett volt tanárom június 26-án meg ezt írta emlékkönyvembe: „Nőditson el a Balkánból egy darabot, ha nem is Magyarországnak de a magyar miveltiségnek!” — másnap már az aradi szabadság-emlékmúzeumot, néztem Stipanics József entomológus barátommal, ki velem utazott Bulgáriába; 28-án pedig már az oláh határon bucsut intégtünk édes hazáknak. A Kárpátok bérceit csakhamar elhagytuk s hátrálatlan rónán száguldott tova vonatunk. Az állomásokon pályára kötött eseresznyt kintáltak

apógyerekek s mi nagyon tetszett, virágo okrokat is árultak: Föltűnt, hogy az ut mentén sok helyt a kukoricában legeltették a lovakat s megfigyeltük, hogy azok csak a fűvet ették ki belőle.

Közel voltunk már Bukaresthez, látszottak már a város körül egy kör kerületén épült erődítmények s az éppen lealldozó nap utolsó sugarai, meg a közel tűzbe borult gabonaboglyák kísérteties fénye sajátosan világított meg e roppant építményeket. Kevés phantasia kellett hozzá, hogy még a hadakozó embereket is elképzeljem, mint rombolják eszeveszetten néhány pillanat alatt évszázadok munkáját. Miért is van ez így? — miért nem öleli az ember hátrálatlan szeretettel kezébe az erögöt világot — gondalom, midőn a vonat berobogott a pályaudvarba és megállott. A szembe üő oláh atyafi fölláva otromba csizmájával a lábamra lépett; — de szerettem volna — keblemre ölelni s be-sántikáltam Stipanics barátommal a fővárosba. Eppen csak az éjszakát tölthetvén Bukarestben, igyekeztünk a várost lehetőleg megnézni. Oly kiváló szépnek írták le nekem előzőleg már az oláh fővárost, hogy várakozásainknak meg nem tudott felelni, Főutcájában van sok szép ház (ez az egy utca villamos fényvel van világítva!), de őssze véve nem jó benyomást tett rám; sem európai, sem keleti, s mi éppen nem tetszett, nincsenek Bukarestben szép leányok. A magyarországi románok szebb néptajta, mint az oláhországiak.

29-én átléptük a bolgár határt, hol mindjárt jobban és nagyobb urnak éreztem magamat. Ez évben ugyanis a bolgár miniszteriumtól ajánló levelem volt s midőn a ruszesuki pénzügyőr lényképező készülékemet kifogásolta s előmatattam a nagypapésztú okmányomat, azonnal szűtött a biztos

és hozá sem nyult a konyakos flaskához s a többihez. Ruszcsuk Bulgária legzebb, illetőleg leginkább európai színezett városa. Eppen a legnagyobb a mellett haladtunk el, mikor a növények az iskolából jöttek. Rajzrajuk lehetett; valamennyi rajzárblát vlt a hóna alatt. Kiváncsi voltam miket rajzolnak s legnagyobb meglepetésemre a legtöbbnél csinos krétarajzokat: emberfejeket stb. láthatam, a mely rajzok a hazai hason'ókora leányoknak is dicserése vérlának! E várostól is csakhamar elbucsuztunk s Várnáig váltottunk jegyet. Ez volt am utazás!

Ki a legelső gözkocsit el nem tudja képzelni, utazzék ezen a vonalon! Oly kocsik vannak itt, melyekben minden kerekpár fölött a kocsiban magában van a kerékfekező, s a mint (fűtől) a vonat, minden egyes kocsiban két markos „hivatalnok”, az utazók oldalbordáit próbára téve — féken. Az utazók fele mindig fékező! Egész nap bert ültünk a kocsiban, meg sem moccszantunk, mert a bolgár atyafiak oly lökdösődést vittek véghez, hogy ha egyszer elhagytuk volna a helyünket, sohse kerültünk volna többé együtt. Este érkezünk Várnába s örömmel tudtuk meg, hogy másnap d. u. indul hajó Burgasba. Várna teljesen keleti típus. Van egy cigány városrésze is s egy dádét sikerült rábírnai, hogy a vendéglőbe jövé nótákat énekeljen. Alig látotta ki a száját, kislút, hogy az én cigányom nem is tud cigányolni. Elzavartam s borralvót is csak oly fűtétel alatt ígertem neki, hogyha valóságos cigányt hoz la kásomra. Nemokára hozott is egy ázsiai barna suhanczot, kitől őt népdait sikerült átírni. Ugy láttam, senki sem bánta jobban a bolgár csendőrszervezését, mint a cigányok. Nem szívesen látják őket s e dalokban is keserves fájdalomban törnek ki a bolgárok ellen.

December hóban csapadék 27 mm volt 7 napon esőzött, 3 napon havazott s 1 napon havaseső esett. Az egész évi csapadék 956.85 mm. Az első havazás október 33-án az utolsó április 1-én fordult elő. Az első fagy -3° hidegeleg október 31-én; az utolsó május 2-án -0.2°-kal jelentkezett. — Jégeső az év folyamán 2-szer volt.

9 Az 1892. évben a légnyomás maximuma 763.8, minimuma pedig 729.1 volt. Az évi hőmérséklet maximuma 33.3°-kal augusztus 18-án, minimuma -23°-kal január 22-én fordult elő. Január hóban a csapadék 80 mm 2 esőzés, 9 havazás és 2 havaseső következménye. Február hóban a csapadék 70 mm és 1 napon esőzött, 9 napon havazott, 2 napon havaseső esett. A március havi 86.50 mm csapadékot 5 napon előforduló eső és 8 havazás idézte elő. Április hóban 170.80 csapadék keletkezett a 13 napon észlelt eső és 1 napi havaseső folytán. Május hóban a csapadék 93.10 mm és esőzés 22 napon fordult elő. Június hónapban 237.30 mm csapadék volt és 16 napon esőzött. Julius hóban a csapadék 238.20 mm volt 13 napon esett az eső. Augusztus hóban 129.80 mm csapadék volt 7 napon előforduló esőzés következtében. Szeptember havi csapadék 121 mm-t tesz ki s 5 napon volt eső. Október hóban 66 mm csapadék keletkezett 14 napi esőzés s 2 napon előforduló havaseső következtében. A november havi csapadékot 34.60 mm-t 5 napon előforduló eső, 2 napi havazás és 1 havaseső okozta. December hóban a csapadék 42 mm 1 napi eső 7 napi hó s 1 napi havaseső folytán jött létre. — Az egész évi csapadék összege 1329.31 mm volt. Az első havazás október 20-án az utolsó április 20-án történt. Az első fagy -2.2° mellett október 21-én reggel 7 órakor, az utolsó március 23-án reggel 7 órakor -0.6° mellett észleltetett. Jégeső 7 alkalommal volt.

10 A folyó 1893. évben a légnyomás maximuma 759.9, minimuma 730.5 volt. A hőmérséklet maximuma 32° aug. 24-én észleltetett, minimuma -10.5 január 15-én. Január hóban a csapadék 102.39 mm volt s 2 napon esőzött. Február havi csapadék 32.50 mm és 3 napon észleltetett eső, 1 napon hó s 3 napon havas eső. Március hóban 51 mm volt a csapadék, esőzés 6, havazás 5, havaseső 1 napon

fordult elő. Április hóban a csapadék 112.0 mm volt és 7 napon fordult elő esőzés. Május hóban a csapadék 47.60 mm volt s a hónap 13 napján volt eső, csekély havazás 1 napon eső 2 napon jégeső fordult elő. Június havi csapadék 175.80 mm volt esőzés 15 napon, jégeső 1 napon jelentkezett. Julius hónapban 85.60 mm a csapadék és 19 napon esett az eső. — Az augusztus havi csapadék 85.60 mm, esőzés 13 napon észleltetett. Szeptember hónapban 117.70 mm csapadékot mértek 13 napi esőzéssel. Október hóban a csapadék 63.60 mm és 10 napon volt eső. Az eddigi csapadék összege 801.59 mm. Az első fagy volt okt. 21-én. Jégeső az év folyamán 3-szor volt.

Ez a 10 évi kimutatás képe.

Közl: Jenei G.

(Vége köv.)

## Különlélek.

Kérem Kérjük t. előfizetőinket, szíveskedjenek az utolsó negyed alkalomával előfizetéseiket megújítani s a hátralékokat beküldeni!

**Boldog újrat** kívánunk lapunk minden olvasójának, jó barátjának, előfizetőjének és munkatársának!

— **Dr. Busicska Kálmán** kir. tanácsos tanfelügyelő e hó 28-án elnökölt Csáktornyaiban az áll. tanítóképzésben megtartott tankezesítő javítóvizsgálaton és az igazgató tanácsülésen, másnap Vranicsits Károly főszolgabíró kíséretében meglátogatta Dráva-Vásárhelyen a rom. kath. iskolát és az érdekeltekkel a helyszínen intézkedtek a gyermekmenedékházak a tavasszal leendő megnyitása s a 4-ik tanítói állás szervezése ügyében.

— **Glegyész Grézló Jenő** losonci áll. isk. és okl. tornatanár e hó 24-én jegyezte el Csáktornyaiban özv. Nagy Sándorné kedves leányát Laura k. a.

— **Köszönetnyilvánítás** Löbl Rudolf, Neumann Mór, Pulay Henrik és Wettendorfer B. róhól egy magán körben rendezett juxta tombola jövedelmét: 10 ft 50 krt az izraelita nőegyletnek juttatják. Fogadják e

helyen nemes adományukért hálás köszöneteket! Az elnökség.

— **Halalozás** Bányai Árpád a csáktornyai áll. tanítóképző-intézet r. tanára, szab. áll. honvéd huszárhadnagy e hó 24-én 36 éves korában hosszu szenvedés után elhunyt. A megboldogultat 1882. augusztus végén helyezték Csáktornyára, azonban hivatalos kötelességét nem teljesíthette, mert kínos betegség szögte az ágyhoz, míg a halál karácsony estéjén megállította hosszu szenvedéseitől. Ugy a csalájt, mint a képezde tanári testületet külön gyászjelentést adott ki, a közönség pedig igaz részvétének adott kifejezést azáltal, hogy a 26-án végbement temetésén szép számban megjelent. A megboldogultat, mint jó férjet özveggye, mint jó fiut édes atyja (al-gyógyi birtokos) siratja a képezde tanári testület pedig igaz részvéttel sa nálja, mert benne a tanítóképezdei derék és képzett tanerőt veszített. Pihenjen békével!

— **A csáktornyai önk. tűzoltó-egylet** rendes évi közgyűlését 1884. január 7-én d u 3 órakor tartja meg, a tánczvigalmat pedig január hó 13-án.

— **Szín-szet Csáktornyaiban** Monori S. jelenleg Kanizsán működő színházgató 40 tag és 10 tagu zenekarból álló jeles társulatával jövő évi január hó 6-10 ig Csáktornyaiban szándékozik előadásokat tartani Színre kerül: Madarász, — Sultán, — operettek. — Parsztbecsület opera. — Próbaházasság és Tót legény Amerikában. Ajánljuk e jeles társulatot közönségünk pártfogásába — annál is inkább, mivel váro unknban nagy ritkán kínálkozik alkalom ilyen nagyobb szabásu képzett színtársulat előadásait élvezhetni.

— **A helybeli jótkonycskú nő-egylet**, mint már több éven át, ugy az idén is a karácsonyi ünnepek előtt több szegény tanulókkal látott el. Segélyben részesült 7 fiu és 6 leány. A kiosztás f. hó 21-én történt, melynél jelen volt: Kollarics Mihályné egy. elnök, Bernyák Károlyné egy jegyző és Bencák Stana egy pénztáros.

— **A perlakt óvoda** elnöke a felügyel-bizottsági tagokkal egyetértve, azoknak az apró-cseprő gyermekeknek karácsonyfát állított. Vasárnap, 24-én délután volt a kisgyermek karácsonyfá-ünnepe. A nagyvendéglő tancztermében volt felállítva a gazdagon fényszított fa. Ott voltak a felügyelő bizottsági tagok, a gyermekek szülői, továbbá még számos meghívott Most csenyetyű szó hallatszott, mire fő táruáltak a terem ajtai és Gróff Gizella óvónő kisasszony bevezette bámészködő csepp kis tanítványait, kik szemeiket a r. gyogyóra irányozták, s az örömtől sugárzó angyalarczik az elragadtatás csendes molyától csillognak. Majd felállnak sorban, körül a fa mellett és kilépve közülök egy, bátran mondja: — Jöjjen bácsi, jöjjen néni Szép karácsonyfánkat nézni! Öröm fogta el a sziveket, hallánk a kicsikék magyar szavát. Ezután énekeltek a kicsikék. Végül előáll ez y cizike-pizike szőke fúrtil, fekete, szemli aranyos kis baba, a kis Grész Gizuska Mosolygó, ragyogó arccsal, bátran nézve állt ki a középre, meghajlja magát és csacsogva mondja:

— Gyere, gyere jó Angyalka!

Mit hoztál kis kosaradba?

Siró babát, szép trombitát,

— Jaj de csinos! — karácsonyfát? sa t.

Most a Jézuska ajándékainak a kiosztására került a sor. A fiuk, dobot, puskát; a leányok pedig bábut, konyhaedényeket kap-

Jul. 2-án láttam először tengert. Gyönyörű, szel. csendes idő volt, mikor a „Sultán”-ra szállottunk. Végtelen, fémtől csiszolt tükörnek látszott az egész tenger; elmerengve állottam a hajó fedélzetén s néztem a messze Kaukázus felé. Egyszerre csak dörgött; zivatartor keletkezett s a hajónk még csak indult, mikor már sűrű zápor hullott alá. A tenger sima tükreit hullámok barázdálták s a kékeszürke vízben a hullámok fehér fodra mind untalan változó irásnak látszott. A mindjobban lealldozó nap sugárjai ferdében esvén, a víz sötétebb meg sötétebbnek tűnt föl; végre habörgő tintatenger volt körülöttünk, melyre óriási fehér betűkkel volt ráírva, mily apró porszemek vagyunk a mindenségnek, mennyire változó minden a világ zugában. A szél erősödött. Mi a fedélzet ornyóje alá vonultunk s egy egy részöl kinézve élveztük a habörgő tenger látványát. Emelő hatása volt rá a tenger haborgásának. Minden hullám egy-egy életet képvisel; csupa élet, csupa zaj, csupa mozgás volt körülöttem, míg az alföld határtalan rónáján minden kihalt, minden csendes. Messziről egy árbcz tetjétől láttuk a vízben, eszünkbe jutott, hogy a föld gömbölyű. A horizont határan szürke színű töltést láttunk emelkedni, mely a mint a nap alászallott, közelcb jött és magashodott. Okát a sugárörös törvényeivel a akhamar megjelentük. Nyugaton kiderült az alatt az ég s az alá szálló nap még egyszer rávilágított. gyönyörű szivárványt teremtve a kavargó hullámok játékára. Nemsokára

felbúntek a burgasi tengeroöböl világitó tornyai s este 10 óra körül már Burgasban kötött ki a hajónk. Faradtságos leszállás következett. Mindenki első akart lenni s hátkába szállás közben a fedélzetről a lépésnél lemenve máhástul majdnem a fengerbe estünk mind a ketten. A nagy tengeri hajó ugyanis nem a parton, hanem a parttól félórai evezésre köhelt csak ki.

Ott voltunk már most, hol munkánkat tulajdonképpen megkezdeni akartuk. i. Burgasban. A szállományképpen előre küldött papírom nem volt még ott, ugy hogy néhány napot nyugodt lelkiismerettel Burgas megtekintésére fordíthattunk. Első nap a konzulnál tettünk látogatást, Adellburg lovagnál, ki rendkívül szívesen fogadott. Bemutatót Jablonovskynak az Ottomán birodalom Karanteno-ro-ának, ki lengyel származásu és a magyarokat nagyon szereti. Többekkel is megbeszélkedvén néhány napot Burgasban igen jól töltötünk. Minden ismerős el akart halmozni szíveségével, ugy, hogy a szó szoros értelmében összeveszték kinek „legyen szerencséje” minket megvendéglalni. Nemsokára megérkezett azonban a papírom; megkezdődött a munka, vele a kirándulás hosszu sora, melyekre kisérőül legközelebb a kedves olvasókat is tökérem.

Vagner János.

tak. Dr. Böhm S. a feltgyelő bizottság elnöke végül az érdem elismerésekép, hogy ily rövid idő alatt is oly meglepő és szép s kert ért el az óvónő kisasszony, meglepő hangu szavakban adta át neki a bizottság é tés és gyönyörű ajándékát a perlaki óvoda legelső karácsonyfájáól. Végül forró kö zönetét fejezte ki a megjelenteknek és kéré partfogásukat továbbra is. A karácsonyfa díszítése, czukrok, sütemények stb. ked den délután oszlattak szét az apróságok között. Nem hagyhatom említés nélkül Gróf Gizella kisasszony nevét, ki alig pár hónap alatt fényesen beigazolta, mit teher odaadó működés mellett a nevelő, továbbá nagy elismerés illető az elnökö, kitapasztalatával és lelkesedésével óvodánkatmintá óvodává fogja fejleszteni. T. t. s.

— **Sarközy Sándor** jeles magyar zenekara 1894 évi január hó 1 én — hétfőn — este 8 óraker a »Hattyu«-szálloda helyiségében hangversenyt tart. A zenekar tagjai e helyen is kéri a t. közönség partfogását.

**Megyei hírek.** Zala megye közegészségi viszonyai november hónapban úgy a fel nőttek, mint a gyermekek közt az egész megye területén, a csáktornyai járás kivételével kielégítőek voltak. — A megyei nemesi pénztár a z. egerszegi fögműnázium részére állandó pénzügyi segélyül 1000 forintot szavazott meg. — Keszthelyen megtörtént a tisztújítás. Várobiró lett Nagy István, h. v. biró Biersch József, pénztárnok Ullmann Vercezl., közigyám Lindvay József s adószedő Szabó János. — Nagykanizsán Csendőrségi Közlöny címmel Sölétromos György szerkesztésében új hetilap indul, a Zala pedig ezután hetykén kétszer fog megjelenni. — Svastits Elek földbirtokos 67 éves korában Lesencze-Tomajon meghalt.

**Ös. önetnyilvánítás.** Mindazok, kik felejt hetetlen boldogult férjem elhalálozása alkalmából részvénytulajdonosok, nemkülönbön temetésén való megjelenésük által kegyesek voltak részvétnöknek kifejezést adni: fogadják e helyen is bánatos szívemből jövő hálás köszönetemet! Csáktornya, 1883 decz 26 Özv. Bányay Árpádné.

**Rajzinták az elemi iskola számára.** Weinberger Alajos székes fővárosi ig tanító »Gyakorlati rajzinták«-i ötödik kiadásban jelentek meg. Ezekben a népisokai rajzoktatás — szigoruan miniszteri tantervhez is alkalmazkodva — oly módszerrel és a fo kozatosság elve szerint úgy van bemutatva hogy ezt sikerrel használhatja az a tanító is, kinek tanítványai pontálózatos füzetekbe rajzolnak, de az is ki tiszta lapra rajzoltak. A teljes mintagyűjtemény 8 füzetből áll s az ára 1 forint 20 kr. Egyes füzetek (10 lap) külön is kaphatók s ezeknek ára 15 kr. Megrendeléseket elfogad: Weinberger Alajos székes főv. igazgató Budapesten, X. Család utca 16. sz.

## Szerk. üzenetek.

T. munkatársaink fogadják e helyen is köszönetünket a mulakért és kérésünket a jövőnkért, valamint jó kívánatainkat az új alkalmából! Csáktornya **K** »Karácsonyest«, Stridó »Karácsony éjjel«-etlített más alkalomra, mert tárczarovatunk már le volt foglalva — Soboticza **C** Mihelyt lehet, közölni fogjuk. Z-Egerszeg **K** és Z-Teskánd **F** A verseket köszönöm! Alkalmilag! — Baja **Sz** Szép volt Köszönöm! Máskor is!

## Irodalom.

— **Gyermekek Újsága** Ismét megemlékezünk Pósa bácsinak a kis újságjáról. Az én Újságom-ról. Kénytelenek vagyunk vele, mert az aranyos, minden ízében magyar szellemű kedves kis képes újság szinte kihívja maga iránt a figyelmet. Csupa mese, vers, kép csupa aranyos tal megitt apróság ez a kis újság, a gyermekek szívelelke gyönyörködtetésére. — És van e ennél kedvesebb karácsonyi, új évi ajándék? — Öszetörök a legdrágább játéka, megunja azt, ha még olyan szép is, de az ő képes újságját nem fogja megunni sohasem, a míg gyermek marad. Türelmetlenül, szeretettel várja azt minden vasárnap, hisz ez az ő legkedvesebb barátja. — Mesél neki, regél neki, oktatja, mulattatja őt. Megtanítja őt magyarul gondolkodni, megtanítja őt hazaszeretetre. Az én Újságom ára negyedévre 1 forint, ezért a kis összegért tízennegyszer köszönt be a gyermekekhez, tízennegyszer okoz nekik örömet. Ez a legkevesebb és a legszívesebben látott, de egyszerűs mind a legolcsóbb karácsonyi ajándék.

— **A Fővárosi Lapok** újévkor pályafutásának XXXI-ik esztendejét kezdi meg. Az új szerkesztőség, mely Szana Tamással élén 1893. január elsején vette át a lapot, a lefolyt egy év alatt mindent elkövetett, hogy a magyar irodalom ez egyetlen naponként megjelenő közlönyét az irodalomnak művészeteknek s a hatalmas fővárosi társasátnak minden irányban független orgánumává emelje. Hogy mennyiben sikerült elérni azt a színvonalat, melyet a szerkesztőség egyetlen percze sem tévesztett szem elől, arról a lap olvasó közönsége a lefolyt esztendő alatt bőven meggyőződhetett. A hírszolgálat pontosságán és megbízhatóságán kívül föltörekvésé képzete a szerkesztőségnek, hogy úgy a lap általános népszerűségnek örvendő társadalmi, irodalmi és művészeti vezérezikéi, valamint regénye. novellái, költeményei, aktuális cikkei, napi érdekű croquirjai, nemkülönbön irodalmi és művészeti kritikái a meggyőződés szabadságának függetlensége mellett mindenkor magas irodalmi színvonalon álljanak. Ebbeli föltörekvésében a szerkesztőséget a legkiválóbb írók és cikkírók tekintélyes gárdája támogatta. Irodalmunk legnagyobb mesterének Jókai Mórnak nevén kívül a lefolyt év alatt Szász Károly, Vadnai Károly, Endrődy Sándor, Pósa Lajos, Abonyi Lajos, Lauka Gusztáv, Lévy József stb. neveivel találkozhat ak az olvasók. Nincs terünk mindama fényes hazai és külföldi nevek felsorolására, a kiktől a Fővárosi Lapok stíri egymás utánban közölt irodalmi és társadalmi cikkeket költeményeket, regényeket és elbeszéléseket, legyen szabad csupán annyit megemlítenünk, hogy 1893-ban három eredeti magyar regényt és négy külföldi közöltünk a legolvasottabb írók tollából, — ide nem számítva nagy sokaságát amaz önálló novelláztatikus dolgozatoknak, melyek összegyűjtve önmagukban is tekintélyes kis könyvtárt tennének ki. — A szerkesztőség különös gondoskodását fogja képezni azután is a sport és divat, melyekre gyakorlati szakembereket szerződtettünk, s melyek az elmúlt évben is az eshetőségig bő, s e mellett minden tekintetben pontos és megbízható, tudósításokban voltak a lap hasábjain képviselve. A Fővárosi Lapok at mindezek után a mivel magyar olvasó közönség szíves figyelmébe ajánljuk, megjegyezvén, hogy a lap előfizetési ára maradt a régi — 1 óra 1 forint 40; évnegyedekenként 4 forint, Január elsején belépő új előfizetőknek a kiadó-hivatal ditalanul küldi

a Fővárosi Lapok gyönyörű karácsonyi albumát. — Az előfizetés legcél szerülben postautalványon, következő címmel küldendő: Fővárosi Lapok kiadóhivatala Budapest, Ferenciek tere 3.

## CSARNOK.

### A mi ujévi örömünk.

— Elbeszéli egy kétségbeesett tárcza-író. —

Tamás vértanupüspök nevére kereszteltetett az anyám. Szinte a jövőbe látott az édes anyám én sem adom alább a kereszténység első Tamás vértanujánál. Csak két dolgot említek: keresztapám váltig magyar néptanítónak kívánt láttatni. Elemedett koromban pedig beugrattak, hogy lépjek fel egy biztos kormányparti kerületben. Így lettem én földnélküli Tamás. Egyéb pechjeimről hallgatok. Mint méltóztatnak tudni a neve napom december 29-ére esik, ezen a napon mélabusan billegtem a szerkesztőségbe. Bosszút állok az emberiségem — gondoltam — írok egy olyan tárczát, a melyben az összes Kanári szigetek lakóit kipusztítom. A szerkesztő megszólított:

— Hallja, Aquinói Tamás én önt meglepem.

— Talán az aquinói előnével?

— Nem azzal, hanem ezzel a kis renumerációval, a neve napján. Reményilem, ezután jobb tárczákat fog írni?

Tukoray Lénárd még nem csinált kétségbeesettebb arcot, mint én erre. De félre nobilis büszkeség. Átvettem a szerkesztői renumerációt. Sugya mondom önöknek: csupa kétpiczulás numimistika volt, az upesti hatosok jelentékenyen képviselve. Kegyetjes leereszkedéssel bocsájított el magától a szerkesztő.

— Édes merinói, illetve aquinói, tudja mit vegyen rajta: egy ujévi malacot. Az újévkor egy családi szübolom. Menjen kedves tárczaíró, most éppen piacz van, lepje meg a kedves nejét.

Beléptem a szerkesztőségbe mint egy Kozarek és kiléptem belőle, mint Héthársy Galambér az ablakfüggöny palástba bujt Bathory István. Így alakított engem át az upesti »numismathika. Elszántan törteltem a lityek-latyokban a malac vásárra, de utközben egy czukrázda mellett üggettem el. Ez az ablakból oly kívánatos, oly bájoló mosolygott elem a griliás-torta disznó jelmezben, hogy mint »ízletes« tárczaíró nem is sokáig tépelődtem a felott, hogy ne inkább ezt vegyem-e meg. Végre is ez egy túrelmes ennivaló malacozcska, míg a másik?... A félnczat gyermekemoda lenne a sírás-rivástól. Kifizettem a malacot és lakasomra mentem. Otthon aztán olyan titokzatos voltam mint Pandora szelenczéje.

Végre jött a fehérkötényes edesség gyakornok. Az üveg táblán mosolygott a griliás malacoz. Eszikét akkor mosdatta az anyjuk, de még az könyvein keresztül mosolygott az új jövevényre. A feleségeről azt képzeltem, hogy ő a griliás látára egy vigjáték finályát cselekszi és boldog mosolylyal veti magát karjaimba. Ajakáról pedig griliás-szerűleg csorog le az ódai lendület.

— Boldoggá tettél Tamás! Szó sincs róla

A feleségem megsemmisített fitymálta ujévi klenodiumunkat (A melyért hajh! hányan fognak meghalni a tárczámban).

— Ezt te vetted, te... Tamás!

— Én... De mit akarsz ezzel mondani.

A feleségem nem mondott semmit, hanem jelképesen rémitett, sirt mint a záporosó. Ha a nagy zilipet megnyitják, megindul az ár: a hat gyermekem a jerikói csatabaroz zavaros lársmáját imitalta. Az összegabalyodott családi szcénában örült kergességgel száguldottam be a szcénát, mint valami drámai hős.

— Magyarazatot! — szavaltam verbe borult szemekkel. A feleségem készségesen szolgált velem.

— Ez az ujévi malacoz hátra kapar, nem pedig előre. A jövő évben sem lesz belőlünk semmi.

Egy családi szcena keretében tanultam meg az ujévi babonát, hogy az ujévi malacoznak előre kell kaparni.

FELELŐS SZERKESZTŐ

MARGITAI JOZSEF

S urednikom moći je svaki dan govoriti med 11 i 12 vurom. — Sve pošiljke tične se zadržaja novinah, naj se pošiljaju na ime Margitai Josefa urednika vu Cakovcu.

Izdateljstvo:

Kajliara Fischel Filipova kam se predplata i obznane pošiljaju.

# MEDJIMURJE

Predplatna cena je:

Na celo leto . . . 4 frt  
Na pol leta . . . 2 frt  
Na četvert leta . . . 1 frt

Pojedini broj koštaju 10 kr.

Obznane se poleg pogodbe i šal računaju.

na horvatskoj i magjarskom jeziku izlazeći društveni znanstveni i povučljivi list za puk.

Izlazi svakog tjedna jedankrat i to: vu svaku nedelju

Službeni glasnik: „Medjimurskoga podpomagajućega činovničkoga društva“ „Čakovečke sparkasse“, „Medjimurske sparkasse“, i. t. d.

## Srećno novo leto!

U kršćanskom svetu se u Božićnoj osmini danah svetkuje osmi dan ka o prvi dan novog leta s mnogimi lepimi navadami. Tak obstoji od davnih vremenah, kod kršćana pobožna i lepa navada, da službenik božji u svojoj fari vernoga puka blagoslivlje u njegovih stanovih u dnevih prednovim letom noseć u ruki mali križić te u sprevađanju cirkvenih si poslužitelja tak pohadjajuć stanove bagoslov njim podeli, i razstajajuć se pozdravi nje s pšesmom cirkvenom: „Daj vam Bog zdravje ino veselje, na tom mladom letu svega obilja! S ovimi rečmi pozdravljaju se i prijatelji i rodjaki prigodom novoga leta.

I mi tak s osvanućem i nastajanjem novoga leta neznamo boljega zaželiti našim vrednim čitateljem prijateljem i svim domoljubom, nego da na kratkom označimo na u želju istimi rečmi i cirkvene pešme: „Daj nam Bog zdravje ino veselje itd.

Pak kaj bi i mogli boljega i vrednešega si zaželjeti? Im u tih par rečih očituju se i izrazuju prvi i najvrjedniji dani, koje sičlovek od Gospodina Boga more prositi. — Ako nam Višnji Gospodin podeli zdravje, koje je prvo blago na svetu, onda smo moguć s brižnim i vrednim poslovanjem pr.baviti si dostojan posložaj i obstanek u vrednom i obrazovanom društvu i zasluživat si i pribavljat potrebno za život

blago. Bog svako dobro delo s obiljem blagoslovi, zdrav je čovek poleg dostojnoga svojega poslovanja, vesel i zadovoljen. Taki gospodarski čovek u tom osvedočenju živuć zadovoljen čekaj svojemu marljivomu delovanju od Gospodinu Boga obilen blagoslov u odredjenom vremenu, ar Vi nji naš Upravitelj, od koga nam izhadja život i zdravje. On ravna i našom srećom i sudbinom, te znajmo, da je sve njegovoj mudroj odredbi uredjeno te se sve poleg njegove volje sbiva, i tak je za našu hasen duševnu i telesnu najbolje.

Osvinuvši se na preteklo I to, na koliko nas Gospodin Bog po naših delih obdaril i učem prikralil izkušali smo ljutu zimu, ali je posle nje nastalo toplo protulećno vrme, gde nam urodi prvi slatki sad obilno; letina nas obdarila s belom pšenicom i kuruzom zlaticom i svake vrsti drugog silja zadosta. Pak ako nam se ovdé onde u naših bréznatih krajih i vinska lozica iznevérila i négde od zračne nepogode pretrpela, to je i pak na mēstih suvédnih, i u nékih da'njih krajih domovine s slatkimi dišćim vincem obilno nas obdarila. A od tog još pića nam još tećnog krepkoga jabučnice, hruškovni i fine diče šljivovice — hva'a Bogu letina nas obilao obdarila.

Stoga se prigodom méne godišta Stvoritelja tih darovah spomenimo i na njih se njemu zahvalimo, te zdravi s veseljem iste uživajmo te opet s-nova prosimo Višnjega

daritelja i života našeg Upravitelja, da nas u nastajućoj opet novoj godini za zdravjem i vo'jom k poslu obdari, te nam svoj sveti občinski blagoslov udéli i pomogne nas u želji da nam nova opet godina bude još obilnija i srećnija, te se s dobrim zaufanjem u novo leto prenesimo i tad s: zapévajmo: „Daj nam Bog zdravje i no veselje“ a svim našim čitateljem zelimo srećno novo leto!

## Kak su se starci posvadili.

IV.

(Konec.)

Rano vu utro otišél je s Martinom vu vrt; drži se kak riba a né kak starec od blizu sedemdeset ljet. On je siguran, da lipa stoji i stajala je.

„Eto na, rekél je veselo, réči se govore a kruh se jede. Im za takvu bedastoću da padne lipa...“ Nije još izrekél, kad se s prek plota oglasil glas Štrbčev: „tu se postavite, dečki, od ovud pilite (žagajte) da ne opadne lipa k susedu!“

Vincek se okamenil. Nije znal, bi li se oglasil, ili bi se rajši jo ée bolje skrill. Bojal se je pogledati sinu vu obraz. Odućil se i viknu! je Štrbcu:

„A čovek — kaj kaniš za Boga?“

„Branim se, kak znam i kak se morem. Ne kotam se čéli den po surini ter

## ZABAVA.

### Soldat o božiću.

Od početka meseca oktobra puk celo bogovito vrme čez osem tjednov b. trivel sem se ufanjem, da hu došel regrutski egzamen, pak se bum onda smel iti i vu varaš setat.

Gdo je né bil „regrut“, bogme nezna, kak se na svētu živi; znali su reči stari „bake“, a oni su već izpili pehara regrutskoga, pak znadu, kakov je vu njem napitek.

Položili smo napokon egzamen početkom meseca decembra pred njegovom preuzvišenošću gosponom regiment komandantom, kak je tréba. A kad nam je gospon oberšter na znanje dal pohvalno priznanje. Njegove preuzvišenosti za pokazanu vještinu i okretnost zakucalo mi je srce, kak nigdar prvlje, zakucalo, mili bože, kak da sam nakićen s vécem preobladanjem, izišel iz najljutešeg boja. Mojm pajašom bilo je prav tak kak i meni. Iduć dimo, raduvali smo se, kaj bumó već morti zutia ili pozutra dobili malo bolšu „mondoru“, da bumó mogli hoditi vu varaš.

Kad sam prvi put samostalno prekoručil prag kasarne na vulicu, i opet mi je zakucalo

ono moje junačko srce. Glej, pomisllil sam si, zar je čudo, da soldati bivaju junaki, kad jim eye odmah za komaj položenog regruts kog egzamina ovak razme zakucati srce, a to kucanje vu njem radja, osobito pričimanje i junačku čut. Nut budem i ja junak — samo daj bože tabora! A da ste me stopram videli, kad sam koracal po vucici, akoprem je vsaki stari bake poznal, da sam regrut.

Približaval se božić i ja umišljeol véc nec zevsema sam spustil s pameti, pak sam počel ozbiljno misli ti, kak bi dobil urlaub, da idem dimo božićovat. I opet mi je srce malo i opet strasljivo, nestalo je vu njem junačtva a želja za domom ponovila se. Misllil sam navék, kak je na božić domaj ljepo. Kak se vsi tam vesele ter vu šali i s pšesmam svetke sprevadjaju. Znam ja kaj budem, — obećal budem gosponu stražmeštru šunku, gibanicu i bariło vina, he, he, kak se mu budu smejali mustaći, pak onda bude njegva briga, da mi gospon kapitan pri „raportu“ podeli urlaub.

Pog'edajuć po sebi, dali mi nefali koj gomb ili jeli né koja žnjóra razparana, pak jeli su mi čizme dobro zasvétline, poravnajuć još jenkrat bajunet na sebi i pokucujuć na vrata, išel sem vu bižu gospona stražmeštra. Dejder junačko zakucaj mi srce sad! „Gospon

stražmešter, pokorno molim, ča bi... da bi me... da bi:.. šunka, gibanica i ba... bariło vina nefali, da bi gledali, da bi mi gospon kapitan dal k. božićnim svetkom urlaub na dva dneve“. — „Marš vun!“ zagrmel je stražmešter, kak on to već od navade razme, a ja komaj da sam došpel vu tri takta rukom dčast izkazati (salutirat), odnesel sam se ves zažarjen kak Ilijas na gorećimi kolii.

Dneva 23. decembra na večer, rekél mi je moj kaprol, da idem zutra na raport. Ja nev. ljuik presenetil sam se: kaj bude vu znamenom? Mramorkom sam šutil ter sam ponovil samo réči gospona kaprola za znamenje da sam ga razmel. Za dvé dobre vure oživelo je moje tužno srce i opet malo, ter sam se podstupil zapitati gospona kaprola, kakaj ja moram iti k raportu? „Granat ti regrutski!“ kaj nisi pošil gospona stražmeštra da te pusti pristupiti k reportu, da prošiš za dvodnevni urlaub prek božića. „Molim za urlaub“ ponovil sam „je“ i dalje sam opet vmuknuil. Da me nije gospon kaprol tak zapsuval, moje bi se prvi već gibale od živog kucaja, ali ovak s jelne strani i ako je ljepo i vugodno pak i sigurno ufauje, ba bum dobil urlaub, to je opet s druge strani zbantavano moje pričimanje. Sad me vise, misllil sam, nebi smel moj kaprol psuvati, ar nisam više onak zašupani regrut, kak sam prvlje bil.

bi hotel, da koji put vu vrt zaluknem, a nemrem trpeti, da budem čiji norc! odgovoril je Štrbec oštro.

Zakripi pila (žaga) i zahvati s pol atotine oštrih zubih gluboko vu belo telo snažne lipse ter vsakim potezom bilo je rezanje vse glibleše.

„Bezbožniče nijeden!“ zadržal je Vincek i zastavil sina, koji je hotel oditi vu hižu

„Nejdi, Martin“ rekel mu je otec, „ostanimo, da vidimo, kak se ponašaju ljudi, kad su izgubili pamet.“

Ostali su Pila zvenči vse bolje; Štrbec stoji ukočen i sprevažja vsaki potez pile. Vu tom zadržče vrh ljepoga dréva, a ljudi skočili su na stran, da vide, kam lipa naginje. Trebalo je povleči pilu još nekoliko put; steblo je počelo praškati zrušilo se prek plota. Vu tom toga se začul krič: Jezus Marija!

Težaki su vkrej skočili; nego Štrbec je stupil mirno napred, da vidi, jeli je prevara ili istina. Ali je bila gola i strašna istina.

Stari i mladi Vincek ležali su na zemlji prebičeni s jakom svržjum — Martinu je tekla krv iz glave, a staromu je bila vtrgnjema noga. Več su dobežale žene, Anka i dekle. Nastal je plač, narékanje i spočitavanje. Jed ni Štrbec nije govoril ni reči, a na licu čita mu se srditost, ali takaj žaljenje.

Nije bilo kad naricati i predbacivati. Štrbec je zaprgnul konje i odpejljal se vu varaš po doktora. Odesli su je pod krov, a Martinu su prali vodom. Za čas odpre Martin oči, opazi Anku i okolo vustnicah zaigra mu blag posmjeh

„Nigdo nije kriv“ počel je batriveti „bedastoća vodi vu nesreću!“

Do el je doktor, Martinu zapovedal je oblagati glavu hladnimi krpami, a staromu je naravnal i omotal nogu.

„Šest tjednov bu počival“ rekel je doktor mirno, podal je potrebne navuke i odpejljal se nazad vu varaš.

Štrbec se zaprl vu komoru i plakal se kak dčete; plakal se je prvi put iposlje deset ljetah, kad mu je vumrl jedini sin.

Premislil si je vse, kaj se zgodilo ovo nekoliko tjednov izmedju njega i suseda i počel je izizkavati vu duši, gdo je više kriv? I nazadnje se osvedočil, da su obedva bili slabji krččenički i više babe nego ljudi. Ali ipak ga boljelo kaj se nije mogel oteti uvje en u, da je on ipak prvi zametnul tu nesrečnu zadevicu o lipi. Eto kaj se zgodilo i koliko bi se vekša nesreća mogla bi'a zgoditi!

Komaj je čekal večera Zvezdice su zakrščile na nebu, mrak je pokrill tiho selo. Nise je mogel svladiti, ter je otišel k susedu Vu hiži je bilo vse pusto; koi i žena od jutra su pri Vincekovih.

Vu ganjku našel je Vincekovicu. „Kak su betežniki?“ zapital je zabrinuto.

„Hvala Bogu, bolje Noga ne boli, zimice néga, a i Martinu je prestala glavo bolja,“ — odgovorila je žena. Kada je Štrbec vu hižu stupil, zdignul je Vincek glavu, ali ju je odmah obrnul na stran i gledal je predse.

Štrbec je to opazil; stoga je koračil najprvlje k Martinu i zapital ga sa ljubljenim glavom: „Kak je Martin dragi?“

Ranjenik je kinnul s glavom. — Pri zgjavju stala je Anka i gledala, kaj bude dalje

Onda je stupil Štrbec k Vinceku i zapital ga:

„Andro — jeli te jako boli noga?“ Stari nije odgovoril, već je zaklopil oči; nego Štrbec mu je stisnal ruku i držal ju vu svojoj desnici.

I Anka je pristupila — onda je stari Vincek odprl oči i gledal je mirno suseda. Štrbcevo lice pokazovalo je bol i sažalenje. Nije bilo moguće, da toga ne opazi nekdašnj dobri prijatelj.

„Ne ljuti se prijatelj; žal mi je, bol me više nego tebe. Prestari smo, a da budemo i du'e djeca!“ Vincek povrne susedu stisak ruke i reče tiho, ali razumljivo: zaboravimo vse obedva za navók!“ Pored vse nesreće, denešnji je večer pri hi ah susedah bila ljepša od ovih tri deset minulih. Štrbcevi ostali su pri betežniki do pol noći

\* \* \*

Kak je Martin ozdravil, bilo je gostovanje. Nisu čekali jesen. Na gostovanju nje stari Vincek plesal; ali je bil dobre vo je, ter je rekel dva tri put, da rajšiplantavi (santavi) ovak obslužava svatbu, nego li zdrav zdraveni živetu vu svadji sa susedom.

Starci sad po nedaljah skupa na onoj klupi čitaju 70 ljetu vsake fele dobre knjige i novijue „Muraköz“, a vu zimi sad jeden sad drugi igraju se s mašimi svojemi vnukići, dok jim, Anka Vincekova pripravlja večerju

Na zadnje zručili su i plota ter je nestalo i zadnjega spomenka nesrečne svadje.

Priredil: Glad Ferencz.

### KAJ JE NOVOGA?

— Prosimo poštuvane naše predplatnike, naj nam na početku zadnjega ferialja predplatne zaostatke po pošti pošleju i predplate za novi ferial ponoviju. Cena naših novin je: Za jeden ferial 1 frt, za pol ljeta 2 frt — Svim našim čitateljem želimo srečno i dobro novo leto!

### Nadvorničtvo vu Budimpešti.

Previšnjim rošenjem, Njegovo je Veličanstvo odobrilo na predlog ministra predsednika dra. Wekerle, a da ustroji posebno magjarsko vrhovno nadvorničtvo vu Budimpešti — i stim i vu vrhovnih dostojanstvih izpelja dualizam.

Službeni list magjarskoga kormanja preg lasil je sljedeće previšnje rešenje.

„Na predlog Moga magjarskog ministra prezeša odobravam, da se pri svih svetčanih sgođah i pojavah Moga dvora koje se tiču zemljih Moje magjarske krune kakti državopravni čini, povjeri dvorska služba izključivo magjarskim orsačkim stęgonošom, pak stoga odredjujem:

1. da pri korunjeuju i snjime skupčanih svih svetčanostih;
2. kod otvaranja i zatvaranja orsačkog spravišća (sabora);

Legel sam si v postelju, mislil sam si večera na dom, o bžičnem veselju i stopram onda, kad budem istom k raportu za urlaub. Zaspal sam. Svojaj sam, da je tu bilo vraga i vsačesa i vse od doma, od susedov domaj, od pėsme, od plesenja, — ali samo bilo je zlo, kaj nikak nisem mogel plesati. — Prebudil sam se. Vugodna je to senja bila, samo da sam još mogel i plesati!

Skočil sam iz strožjaka zevsema zadovoljen i okretno začnem sa čišćenjem, ar bu več ob 8 vuri raport. Kad sam na povik: „Rapport antretten!“ stal vu red svojih soldačkih pajdašov, kizala se moje kapa sa ružičnom kak sunce svetlom, a pod vratom čisto nova i né zdruzgana „štrafica“ na ovratniku, na bluzi niti na hlačah nikaj za zvan ga, gomb pazljivo prišiti, cipeli zsvetlalui na „finu mušicu“ i po prepisu pocvekani, a na boku se bliska lekirani kejš sa svetlom banganětom. Gde je taj stari stari baka, koji je tak kreden stupil vu red kak ja?

Kad je gospon kapitan do'el i gospon stražmešter zaviknul: „Habt aht, Rapport rehc šaut!“ mahnul sam glavom na desno, da mi se je cdmah kapa nakrivila. Poravnati se nesme. Gospon kapitan ide od jednoga do drugoga i izpitajuč želje pojedincov odredil je zmeta kaj je odrediti imel i hotel. D.šel je do mene, pak kad sam mu još jenkrat rukom po vsih prepisih „Egzezir Reglementa“

salutiral i svoju želju povedal, počel me je psuvati: „Ti, pak bi ti hotel dimo iti, a još ni kape neznaš na glavu deti. Kak ti to kapa na hilaj stoji? Čekaj, čekaj!“ — Gospon kapitan, pokorno molim, meni je kapa...“ — „Šiti!“ odbrus: mi. Obrnul se zatim proti stražmeštru, zapital ga, da jeli sam zaslu il urlaub? Gospon stražnešter, čest mu, op'sal je moje sposobnosti potvr il je, da jesem, na kaj je gospon kapitan proti meni: „Nek ti bude, pak se domaj pošteno, kak soldat ponahaj: ar znaš, da te budem dal okovati do glave, ako dobim kakovu prijavu proti tebi, a da mi nenosiš kapu na hilaj kak kakov birna tam pri tvoji hiži.“

Aha, da ste me vidli! Ni Peru ni Gol-kunda niti denešnji Rotšild nisu bili to, kaj sam ja bil sam za se. S mesta sam jim oprostil svim, koji su s menom oštro baratali.

Kad sam došel dimo, već ine na dvo-rištu zagrlila majka sa kušuvanjem i orosila mi lice s lastovitimi suzami, a otec dočekal me vu hiži s punim baricom, pak mi je stisnal barilo vu ruke zrečui: „pij, sinek dragi, pij!“ Kad smo se kušovali, počel sam si slačiti kabanicu, a mati — bog ju poživi, kak je god stara, dobra mi je, još puno ljetah zdrava i zalovljna, — prevzeme kabanicu, pak ju je bržno spravila, da se nebi zaprašila, a onda smo nastavili famili-

jarski razgovor, pak onda od susedov i znancov: ovomu se rojilo, on se je ožnil, ona je zamuz otišla, ov je opet vumrl; tulike premenjbe vu samih ovih tri meseci. Drugoga dneva došla su rodbina i susedi kak na čudo. Peseli su si okolo stola a susedova deca su me obhadjali kak mačka vruću kašu pak je srečno bilo, koje se je moglo moje banganěte ili kaj god česa doteknuti, a stopram pravi triumpf dike slavilo je ono, koje sem pogladil i koju reč rekel.

Niti kakov stari izsluženi unteroficir, makar je bil i vu dva tri ljeta oksajja sa neprijateljem, ili kak bi naši rekli, vu ognju, nebi imal tuliko pripovédati iz svojih soldačkih doživljaja kak ja. A to je i trebalo, ar bi me drugač premalo cėnili po mojem soldačkom stalaju, pak bi me i oni, držali na prsto za regruta. Tak su nasuprot imali pred sobom pravi soldački genij, osobito kad sem jim počel raztolnačuvati, kak se „kolone bėgaju“, pak o „Gefeks ibungem“. Zere su se već počele križati, ter vu ovom strahopoštitanju priznavati, da imam dobru glavu. Pred cirkvom se opet vse zostalo okolo mene, a devojke su — nečem se hvaliti sam sebe, — vse onak izpod oka pogledavale na me. Iz cikvce, hej hvala Bogu, došel sem srečno svojimi dimo, ter onda vudri po pėčki, po čurkaj, po gibanici, po pogai i kaj li ja zna'u, kaj je vse tu né bilo, a razumėva se

3. kod primanja delegacije, što ju je na temelju zak. čl. XII. od ljeta 1867. za razpravu zajedničkih poslova odaslal orsački sabor;

4. povodom osobitih narodnih svetkova, koje bi se priredile povodom jubileja ili drugih zemaljskih ili vekiših proslava, u koliko bi pri takovih imali fungirati chefovi vrhovnih službah Moga nadvorničtva;

5. povodom za prisizanja ili zavjerenja crkvenih i svetskih dostojanstvenikah, ter orsačkih činovnikah zemaljah Moje magjarske krune, u koliko se to zaprisizanje ili zavjerenje ima pred Menom obaviti, —

imaju na mjesto do vezda funkcionira jući chefovah Moga vrhovnog nadvorničtva fungirati prema ceremonijelu, kojega bum odobrili, izključivo Moji magjarski orsački stogonoše.

Odobravam na dalje prema stavljenom predlogu, da se povodom sklapanja ženitbah kotrigov Moje hiže obavljane renunciacije, kak je i do vezda bilo, navék pozovu i kotrigi Moje Magjarske vlade, ter da se renunciacije i vse premene, koje se tiču kotrigov Moga vladalačkog doma i koje stoje u savezu sa zak. čl. I. i II. iz ljeta 1723. o nasljedstvu na tronušu, priobće službeno Mojoj magjarskoj vladi (kormanju).

Vu Beču 20 novembra 1893.

Ferenc József s. r. Aleksander Wekerle s. v. r.

### Zareke vu carskoj hiži.

Vu nedelju se je vu Palju zaručila nadvojvodkinja Karolina s princem Augustom Koburgom. Nadvojvodkinja Karolina Marija Imakulata rodila se je 5 rujna (septembra) 1869. kakti druga kći vezda već pokojnog nadvojvode Karla Salvatora i nadvojvodkinje Marije immaculate. Njezina starea sestra Marija Terezija zamuzna je za kontra-admirala nadvojvodu Karla Stefana, a njezin brat Ferenc Salvator oženjen je s nadvojvodkinjom Marijom Valerijom. Nadvojvodkinja Karolina je vezda poglavarica plemićkog gosprijnskog zavoda vu Pragu. Princ August Koburg služi kao pomorski častnik (oficir) vu našoj ratnoj mornarici. Star je 26 ljet, drugi je sin priuca Augusta Koburga, ter su mu princ

se i po rujnom vinu. Kad smo se s vinom ponekaj zegreli, počeli su mlajši popěvati i ja žnjimi.

Ja sem se domaj jako ljepo zabavljaj i, istina bog, nisam zaboravil niti gospona strážmeštra, nu moram istini za volju priznati, da me je gospon strážmešter skupa sa denš-nemi jestvinami i vinom vragometno pretiral, pak sam i žaloval svoju drzovitost s sim, kaj sam moral stati 10 minut zato „Kui heben, — ajns“. — Medtimtoga ja nisam stal ni tih dosudjenih 10 minut tak, ar sam se već prvije počel nihati kak svrč na vetru i na zadnje nogu pustil natle. Na to začujem samo onaj navadni, na nevični glasni krič: „Marš!“

Dojdućega božića bil sam ja već stari baka pak mi je valjalo pokazati regrutom, kak soldat mora znati odolevati svojim težojam stoga i nisam prošil za urlaub. Ali mi je bilo sudjeno, da moram iti na stražu i to pri barutani (pri prahu puškinom)

Od nikud nečujes ljudskoga glasa. Pod nogami škripi sněg, a fućkanje vetra severa složil se sa tulenjem vukov tih šumskih vite zov vu disharmoničen duet. Samo da nebi sever bril, a zato tulenje lahko meni dok imam pri sebi dragu pušku Verndlovku i nabojnješću sa dosta municije, pak ako dojde opov vuk k meni, pozval ga bum kak mi je

Filip Koburg i knez Ferdinand bugarski strici.

### Grčki orsački dug.

Grčki orsački dug iznosi 726 milijonah drahmah, po čem na svakog grčkog podanika odpada 330 drahmah ili vu naših penezi 165 for., ter vu tom pogledu Grčka stoji pred Austro-Magjarskom, Turskom, Rumunskom, Srbijom, Norvežkom, Švedkom, Danskom, Bugarskom i Švajcarskom, dočim ju ostali evropski orsagi nadkriljuju.

### Vu Parizu 19. decembra.

18. decembra 1893. je na orsačkom spravišču interpeliral obligat Turrel o trgovskih odnošajih između Francezke i Austro-Magjarske. Minister prezš Perier je očitovao da su si Francezka i Austro-Magjarska za ljetu 1894. zamačile najnižš sjenike. Interpelant je predložil dnevni red, po kom očekuje komora, da će vlada osecurati francezkom izvoru vina vu Austro-Magjarsku vse protke.

### Samoubojstvo dijaka.

Iz Šoprona pišu: Oč 18. decembra boravi ovde 80 dijakov kesthelyske škole, da razgledaju okolišne fabrike kukora i velike podume. Kad su se 20. decembra povrnuli iz jednog podruma (pivnice), gde su proučavali pivničarsku manipulaciju, stretil se je vu „Hotelu Panonia“ jeden od tih mladih ljudih, imenom Tarnok Mihalj iz revolvea, kojega je pri sebi imal. Zrok samonbojstva nije poznat, — ali je Tarnok već višekrat rekel, da se bude stretil.

### Nadvojvoda Jožef o kneippovu vraćenju.

Nadvojvoda Jožef, koji od više ljet rabi Kneippovo vraćenje, izjavil se je nezdavanja iz Würshofena vu privatnom jednom pismu o tom vraćenju ovak: „Obedva najnovije knjige Kneippovo videl sam vu štampi. Prva je vrlo obsežna i sadržaje njegove dovedasnje epise sa znanstvenim opisom betegov (sudjelovanjem doktorah). Njezin će titulus (naslov) glasiti: „Moj testament zdravim i betežnim“.

dužnost, do trikrat po prepisu, da stane; nek zna, da mu je to bila njegova zadnja božićna popěvka.

Neprestance hodeć okolo barutane pustil sam se vu premišljanje. Duh moj boravil je domaj. On je za čas živjal med svojimi vu veselju, a kad bi se brže sdužil s telom, izhuknul bi samo težki uzdah črez vusta. Na voglu barutane stal sem. Za nekoliko minut hotel sam nastaviti šetanje, nu kad sem genul i pod nogami začkripal sněg, skočilo je nekaj iza drugoga vugla barutane. Ja sem se pres-trasil i vu strahu zakričal: „halt!“ Vruč na me obišla, dočel sam k sebi i zgledal sam, kak je vuk bezal. Sreća tvoja, da si se požuril; rekel sem mu vu sebi i nastavil šetnju. Opet sem se zamislil. Misil sem, da sam vu cirkvi. Čujem cirkveno popěvanje, onu milu božićnu pěsmicu; „Narodil se je kralj...“ — i dolil sem vzel kapu, sjedinim se mislima sa slugom božjim pred oltarom vu hvaluspjevu:

„Gloria in excelsis Deo!“

Priredil:

Glád Ferencz

Druga sadržava vsa predavanja Kneippova. Ja sam ondi više navčil nego li je to moguće i opetovanim čitanjem knjigah. Influenca i difterija, koja je ovdi harala, dale su mi sgođe, da se osvedoćim o izvrstnih uspjehi Kneippova vraćenja. Za moga jednomesečnog boravka vu Würshofenu ni od najtežeh betežnikah nije nigdo umrl, većina ih je već za tri do četiri dana setala. Videl sam i ljepih rezultatah od plućah vužiganje i črėvah. Nakon 50 naglih tušovah ja sam kakti preporedjen. Od osobah, koje su se ovdi vraćile, najdrastičneša su sredstva upotrebljena kod kardinala grofa Schönborna i mene. Od 16. novembra nije na mojoj nogi bilo nikaj drugo no sandali ni iste štomfe. Samo zaradi decoruma oblekel sam stomfe. Na putu iz Monakova vu Beč, I kod 14 gradušov Reaumura ja sam išel bos i po sněgu, — a moji stari gosti, iñias, katar, kašelji i hunjavica izostali su.“

### Nadvojvoda Jožef August

Nadvojvoda Jožef August i njegova supruga, nadvojvodkinja Augusta, stigli su ovih danah iz Egipta vu Jerosolim, gde su ostali prek božićnih svetkov.

### Novi tajni savjetnici.

Orsački tajniki Berzeviczy Albert vu magjarskom ministerijumu prosvjete, Gromon vu ministerijumu honvédszkou i grof Julijo Andrassy vu ministerijumu untrešnjih poslov postali budu tajni savjetnici.

### Minister Szilágyi vu Požunu.

Magjarski minister pravosudlja Szilágyi boravit je ovih dneov vu Požunu. Na banketu, kaj je prijedjen njemu na cast, poslužil se je sgodnom prilikom, da razloži stanovište vlade i svoje prema cirkveno političkim reformam Velka bludnja, koja se širi po svoj zemlji, je tvrdaja, da novimi zakoni grozi pogibelj religioznomu osvedoćenju. Ovo nije istina. Vu svih tih zakonskih osnovah nema nijednoga ređka, kojim bi se zapovedalo činiti nekaj, kaj je proti već ozakonju ili prepovedalo činiti, kaj vėra zapovėda. Ako se najde samo jeden takov ređak, on je pripraven predati se Nigdo, niti biskupi nemreju dokazati, da taogo mjesto obstoji. Ako se novi zakoni imeju, neće imat cirkva nigde takove slobode, kak vu Magjarskoj. Orsag potrebuje samo, da se njegov posel odlučil od poslov religije. Nikomu se nepredovėda, da goji vėrsko svoje osvedoćenje. Ali cirkva nemore nikada potrebuвати, da ona državljane na nekaj sili. Religija mora biti slobodna i neograničena vu vr enju svoje moći na čudljndih. Svećeniki moraju onda dakak marljivo delati da se vėra zacėpi vu duše, ali nagrada bude im ljepa i sjajna. Vu tom neće cirkvu i svećenike nigdo prećifiti, a vlada želi vu tom pogledu kaj ljepši razvitek. Vezdasnjim reformam taj je cilj, da budu vsi državljari ured z.konom jednaki.

Dobre žepne i stene vure za fal cėne moći dobiti pri Pollak Bernatu vurarvu vu Čakovcu (Piac, Sparkassa). Pri nem su uzimljevu vure takaj za popravek za fa cėnu.

LOTERIJA

Buda, 23-ga decembra 1893

5 33 2 10 78

**Cena žitka. — Gabona árak**

1 m. mázsa. —	1 m. cent.	frt	kr.
Buza	Pšenica	6	50
Zab	Zob	6	75
Rozs	Hrůž	5	50
Kukoricza ó	Kuruza stari	4	60
" ui	" novi		
Árpa	Ječmen	6	—
Fehér bab	Grah beli	5	—
Sárga >	> žuti	4	—
Vegyés >	> změšan	4	—

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10% -át készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz 42 §-b n jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333 sz/ a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8 §-ában kijelölt óradékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. LX. t. cz, 170. §-a értelmében a bányapénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.  
Kirá. bíróság mint tkvi hatóság. Csáktornyaú, 1893. november 15 én. 942

**VASUTI MENETREND  
CSÁKTORNYÁN.**

Indul	Napszaka	Óra	Percz	Gyora- pósta- és vegyesvonat
Kanizsa felé	Reggel	4	44	gyorsv
"	Délben	11	39	"
"	Ejjele	10	07	postav.
Pragerhof felé	Reggel	6	22	"
"	Délután	4	15	"
"	Ejjele	1	17	gyorsv
Zágráb felé	Reggel	6	50	vegyesv.
"	Délután	4	20	"
Varaszdig	Este	10	17	"
"	Délben	11	44	"
Egerszeg felé :	Reggel	5	05	"
"	Délután	4	30	"
<b>Érkezik</b>				
Kanizsa felől	Reggel	6	14	postav.
"	Délután	4	01	"
"	Ejjele	1	14	gyorsv.
Pragerhof felől	Reggel	4	41	"
"	Délben	11	29	postav.
"	Ejjele	9	55	"
Zágráb felől	Reggel	4	31	vegyesv.
"	Dél előtt	11	17	"
"	Dél után	3	59	"
"	Este	9	30	"
Egerszeg felől	Dél előtt	9	30	"
"	Este	9	40	"

**ODGOVORNI UREDNIK**

MARGITAI JOZSEF

Glavni surednik

GLÁD FERENCZ

4465 tk. 1893.

**Arverési hirdetményi kivonat.**

A csáktornyai kir. járásbíróóság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a Muraközi takarékpénztár végrehajthatónak, Novák Pál végrehajtást szenvedő elleni 130 frt tőkekövetelés és járulékai iránti végrehajtási ügyében a n-kanizsai kir. törvénzék a csáktornyai kir. bíróság területén lévő zalaujvári 541 tk. 104jc hrsz. a. ingatlanból végrehajtást szenvedett illető felerész 374 frt; 643j hrsz. a. felerész 211 frt; 628 hrsz. a. felerész 195 frt; 787jc hrsz. a. felerész 101 frt becsárban; a zalaujvári 178 tk. 724 hrsz. a. ingatlanból végrehajtást szenvedett illető 1/12 része 52 frt 75 kr becsárban, a zalaujvári 234. tk. 97 hrsz. a. egész 82 frt, a 301. tk. 765a—1 hrsz. a. e. rész 200 frt; a 615. tk. 2b hrsz. a. egész 82 frt; a 2. tjkvben felveit legelő és erdő illetmény egész 200 frt; a 233. tk. 93. hrsz. a. egész 180 frt becsárban az árverést ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlan az

1894 évi január hó 24 ik napján délelőtt: 10 órakor

a zalaujvári község bíró házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

**BUDAPESTI HIRLAP.**

**Előfizetésre**

hivjuk fel tisztelettel a n. é. olvasóközönséget a

**BUDAPESTI HIRLAP**

1894-ik évfolyamára. (XIV. évfolyam.)

Az újságcsinálás egyik főfeladata: a közönség helyes, gyors s pontos értesítése. Még száz éve sincs annak, hogy a magyar sajtó csak a Bécsből kapott legmagasabb engedéllyel vehetett tudomást a külföld eseményeiről, így is csak hetek múlva. Ma 24 óra sem mulhat el, hogy a közönséget ne értesítsük nemcsak hazánk, hanem az egész világ nevezetesebb eseményeiről. Táviratai, telefon, éber levelező a világ mind a négy tájkéről s az ország minden népesebb pontjáról hírt adnak mindarról a mi igényt tarthat a művelt ember érdeklődésére. Tudósításaink e regegekből kivágotatni és megrostálni, ügyesen és tetszően feldolgozni azt, ami a közönségre nézve szükséges hasznos és érdekes: ebben a Budapesti Hirlap fennállása óta eddig utól nem ért példaadással járt elől, mert szerkesztőségünket az a meggyőződés vezeti munkájában, hogy a közönség semmit sem várhat el annyira újságtól, mint azt, hogy pontosan, megbízhatóan és lelkiismeretesen legyen tájékoztatva. Ez a közönség igazi anyagi és közművelődési érdeke, ez a mai zsurnalisztika fejlődési iránya. Ott pedig nevezetesen azokban a rovatokban, a hol magának a Budapesti Hirlapnak a véleménye, ítélete, iránya karaktere, egyszóval egyénisége nyilatkozik meg, tizennygy évi tűzpróba után már mindenki tudja, hogy mit várhat a Budapesti Hirlaptól.

Az előfizetési feltételek a következők:

Egy hónapra 1 frt 20 kr. | Félévre 7 frt.  
Negyedévre 2 frt 50 kr. | Egész évre 14 frt.

Videkről legelőszzerűbb a postautalványon való előfizetés. Cim:

**BUDAPESTI HIRLAP** kiadóhivatala  
**BUDAPESTEN,**

VIII kerület, Bökk Szilárd utca 4. szám József-körút 5. szám.

**Ajándéktárgyak nagy választékban.**

**POLLÁK BERNÁT**

óráis és ékszerész  Csáktornyaú,  
főter, az új takarékpénztári épületben.

Ajánlja dusan felszerelt

**svájcezi zsebóra-**

**arany-, ezüst- és chinai ezüst-áru**  
raktárát.

Ajándéktárgyak nagy választékban

**olcsó árakért.**

Minden e szakmába vágó javításokat jótállás mellett a legolcsóbban, lelkiismeretesen és gyorsan eszközölöm.

Olcsó órák mellett

Legjobb szerkezetű svájcezi zseborák.

Faltinga órák.

**Valódi**

# gyógy malaga-bor.

a Klosternburgi cs. és kir. borkisérleti állomás szerint

**igen jó valódi malaga,**

kitűnő erősítőszert **gyengélkedők, betegek, lábadozók és gyermekeknek** stb. vérszegénység és gyomorbajok ellen igen jó hatással van, Kapható a

**VINADOR spanyol bornagykereskedés**

Bécs

Hamburg.

törvényileg bejegyzett védjegye alatt  $\frac{1}{2}$  és  $\frac{1}{4}$  eredeti üvegekben. Továbbá különféle igen finom külföldi borok eredeti üvegekben, eredeti árak mellett ugy-szintén poharankénti kimérés

**Szeiverth Antal ur vendéglőjében**

Csáktornya.

A Vinador jegy, ugyszintén a bejegyzett védjegy pontos figyelembe ajánlatik, mert valódi-gáért csakis akkor vállaltatik teljes jóállás. 932 4-6

Köszvény és osziban szenvedőknek ezennel a legtagabb körökben

## Horgony-Pain-Expeller

elnevezés alatt dicsérőleg ismeretessé vált *Tinct. Capsci comp.* ajánlólag legyen emlékeztetve hozva. Ezen népszerű hájszer 25 óta, mint legmegbízhatóbb fájdalomcsillapító bedörzsölés ismeretes és mindnyájuk által, a kik használták igen kedveltetik, úgy hogy további különös ajánlásra nem szorul. Üvege 40 kr., 70 kr. vagy 1 f. 20 krnyi áron a legtöbb gyógyszer-tárban kapható. Azonban a „Horgony” védjegyre ügyelendő, mert csak a vörös horgonnyal ellátott üvegek valódiak. Ha a valódi Pain-Expeller helyben nem volna kapható, akkor forduljunk a gyártók gyógyszer-tárához: Richter gyógyszer-tára „az arany oroszlánhoz” Prágában vagy Török József gyógyszerészhöz Budapesten.



## Előfizetési felhívás

A

# „KÉPES CSALÁDI LAPOK”

szép irodalmi és ismeretterjesztő képes hetilap 1894 évfolyamára.

Megjelen minden vasárnap, díszes kiállításban, tetszetős borítékkal.

A „Képes Családi Lapok” a legelterjedtebb, legdiszesebb a legolcsóbb képes hetilap, a mely szívet és lelket nemesítő, hasznos és ismeretterjesztő olvasmányokat nyújt a magyar művelt olvasóközönségnek.

A „Képes Családi Lapok” a legmagasabb irodalmi nyívón álló lap, mely körül nemzeti irodalmunknak első rangú írói és íróknő iroményeket; így az 1894. évi első szám a következő íróktól hoz közleményeket: JÓKAI MÓR: „Hogy is volt ez a do'og?” (Beszély). BENICZKY BAJZA LENKE: „A sorsköz-kája.” (Regény). TÖLGYESI MIHALY: „A gyémánt gyűrű.” (Humoreszk). P. CSORBA ÁKOS: „A bosporu partján.” (Rijz). STILLER tanár: „A tűzöröl.” (Oryosi czikk) stb. stb. Kölleményeket irtak e számba: KOMÓCSY IÓZSEF, VARSÁNYI GYULA, FELEKI SANDOR dr. A regény mellékletet LAUKA GUSZTÁV irta. czime: „Pásztoritűz és lidércfény.” — A képek az új év alkalmából valók s igen találó rajzok. A mi különös érdeket kölesönöz e számnak az, hogy az abban megjelent közlemények íróinak a czképeit s sajátkezü aláírásait is veszi az olvasó.

A „Képes Családi Lapok” évenként a szövegbe nyomott több regényt ad, elsőrangú írók tollából.

A „Képes Családi Lapok” kéthetenként megjelenő melléklapja a „Hölgyek Lapja” hártartási és divatrésszel ellátva, telje-en nekülözhetővé tesz minden más divatlap tartását.

A „Képes Családi Lapok” a fentebb említett szöveg között megjelenő regényeken kívül évenként több önálló, eredeti beköthető regényt ad jutalmul előfizetőinek.

S mindezen előnyök daczára a „Képes Családi Lapok” nak a „Hölgyek Lapja” című divatlappal és Regénymelléklettel együtt előfizetési ára csak egész évre 6 frt; félévre 3 frt, negyedévre 1 frt 50 kr. Az előfizetési pénzek a lap kiadóhivatalához: Budapest, Nagykorona utca 20. szám küldendők, amely kívánatra mutatvány számokat díjlanul küld bárkinek ha az iránt levelező-lapon megkerestetik.

Akt egész évre szóló 6 frtyi előfizetést 5-z szeket 50 kr csomagolás és postaszállítással díjjal egész évre 1 kühül annak 4 regényt. — Akt fél évre 3 frt előfizetési öszszeket és 40 kr csomagolás és postaszállítással díjat küld be, annak 2 regényt, a 1 frt 50 kr negyedévi előfizetést díjat s 20 kr csomagolás és postadíjat egyszerre küld be, annak egy eredeti regényt küld ajánlva és díjmentesen jutalmul a kiadóhivatal

A „Képes Családi Lapok” kiadóhivatala

937 2-5 Budapest V. Nagykorona-utca 20.

Osztr. vöröskereszt sorsjegyek

Főnyeremény 50.000 frt.

Huzás 1894. január hó 2-án.

Bank és váltó-üzlet

Osztr. vöröskeresztsorsjegyek,

Főnyeremény 50.000 frt.

Huzás 1894 január hó 2-án.

## GRÜN WALD és SCHWARZ

VARAZSDON, BOLT UTCZA

Bécsvárosi sorsjegyek.

Főnyeremény 200.000 forint

Huzás 1894. január 1-én

1 g érvény 3 frt 25 lr., és 50 kr. bélyeg.

IGÉRVÉNYEK

minden húzáshoz.

\*

Tőzsdei ügyletek

közvetítőnek.

Hitelsorsjegyek

Főnyeremény 150.000 frt.

Huzás 1894 január 1-én.

1 g érvények: egész 4 és fél frt, és bélyeg.

Vásárol és elad mindennemű érték-papírokat, u. m. sorsjegyeket, járadékokat, zálogleveleket, részvények és kölcsönöket ugyszintén arany és ezüst pénzeket.

Kölcsön értékpapírokra teljes árfolyamértékgig.

Sorsjegyek eladása részletfizetésre.

Sorsolási vesztésségek ellen való biztosítás.

Kisorsolandó ékek nyilvántartása.

Tudakozódásokra pontosan felelünk és minden megbízást a legméltányosabban eszközölünk.